

af dem, der yde Tienden, blive noget sølt som en Ubillighed, hvis deres Præst skulde komme til at blive blandt dem, der havde de ringeste Indtægter, medens den forrige havde været blandt dem, der havde de største Indtægter. Jeg kan heller ikke negte, at, naar jeg ser hen til den historiske Karakter, som Tienden har, kan jeg forstaa denne Følelse. Jeg siger ikke, at dette er det eneste Hensyn, der skal tages — paa ingen Maade; men jeg tror dog, at det er et Hensyn, man ikke ganske bør se bort fra. Jeg har saa meget mere Anledning til at fremføre dette, da jeg veed, at min ærede Kollega i Udvalget, Formanden for dette (Krieger), som er fraværende idag, for sit Bedkommende lagde særdeles Vægt paa dette Punkt. Da han nu ikke har Leilighed til at udtale sig, har jeg dog ikke villet undlade at bemærke dette. Derjom imidlertid den ærede Minister ikke vil modtage nogenjomhelst nyere — hvad skal jeg kalde det — Anvisning, vil jeg dog sige, at jeg, ganske vist ikke særlig overfor den ærede Minister, men under visse Forudsætninger, kunde have nogen Betænkelighed ved at overlade Ordningen ganske til Afgjørelse ved Anordning, og saa vil jeg for min Del tage under Overveelse, om jeg kan fastholde, hvad jeg ellers agtede at fastholde, eller om jeg maa gaa over til dem, der foretrække, at Ordningen sfer ved Lov.

Klar: Det er kun en ganske lille Bemærkning, jeg ønsker at indskyde, forinden Behandlingen af det foreliggende Ufsnit gaar til Ende. Den angaar § 6, Bispelønningerne. I de tilsvarende Paragrafer i tidligere forelagte eller indbragte Lovforslag foresindes en Uvedeling af Embederne; men her er man, saavidt jeg veed for første Gang, gaaet over til at opstille 3 Lønningsklasser for Bispestolene. Jeg skal ingenlunde udtale mig imod denne Deling; men hvad jeg er i Tvivl om er, om den Uvedeling af de forskjellige Bispeembeder til de tre Lønningsklasser, der her er opstillet, turde være rigtig. Hvis man ved denne Uvedeling turde tage Hensyn til, hvilke Indtægter der fra Bispestolene ville tilflyde den kirkelige Fond, saa vilde Uvedelingen være mig meget klar; men jeg antager dog ikke, at Størelsen af de Midler, der ydes, kan have Indflydelse paa Ansættelsen af de forskjellige Bispeembeder. De Momenter, man mener bør komme i Betragtning, ere vistnok navnlig Stiftets Omfang og Embedernes Besværlighed. Naar jeg tager Hensyn til disse to Momenter, saa forstaaer jeg ikke, at Rigets største Stift, nemlig Ribe Stift, skal med i 3die Klasse, og det forekommer mig ogsaa noget tvivlsomt for Aalborgs Bispestols Bedkommende. Hvad Præsternes Antal angaar, da har jo Ribe Stift netop det samme Antal som Fyens Stift, der er sat i 2den Klasse, og hvad Stiftets Udstrækning angaar, da fremstiller Ribe sig — saavidt jeg kan skjønne — som det største og som endnu større end Sjællands

Stift, idet det nemlig er 167 Kvadratmile stort, hvorimod Sjællands Stift ikke er større end 142 Kvadratmile, og Fyens Stift, som er sat op i højere Klasse end Ribe Stift, kun er 61 Kvadratmile, altsaa er 100 Kvadratmile mindre. Naar jeg ser hen til disse to Momenter, saa forekommer det mig, at Ribe Stift burde sættes op i 2den Lønningsklasse, og maaske ogsaa det samme burde ske med Aalborg Stift, hvorved der da — som jeg tror — vil fremkomme den naturlige Opstilling; thi de to, der saa blive tilbage til 3die Klasse, ere i enhver Henseende saa betydelig mindre end de 4 andre, at jeg tror, der er en særegen Grund til at lønne dem med mindre Løn. Hvad Præsternes Antal angaar, da tæller Holland-Falsters Stift kun 63 Præster og Viborg Stift 94 Præster, og Udstrækningen er henholdsvis 30 og 80 Kvadrat-Mil. Det er muligt, at det er andre Grunde, der have ledet til den Uvedeling, som findes i Lovforslaget; men de ere mig ikke bekendte, og jeg skal henstille til den høitærede Minister at udtale sig derom. Hvad Sætserne angaar, da kan jeg for mit Bedkommende gjerne blive staaende ved Lovforslagets Sætser.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Bestemte og i det Enkelte paavislige Grunde, hvorfor Uvedelingen mellem Biskoppernes Lønning er foreslaaet netop, som det er sket, maa jeg tilstaa, vilde være meget vanskelige at fremføre. Jeg tror imidlertid, at man vil indrømme, at Sjællands Biskop bør være højt lønnet. Jeg tror ogsaa, at man vil indrømme, at Aarhus's Biskop efter denne By's Betydning for Jylland, maa lønnes fortrinnsvis højt, og naar man saa kommer til Fyen, da indeslutter denne Uvedeling den By, som maa kaldes Numer to efter Kjøbenhavn. Det er det Hensyn, som har ledet til at sætte Fyens Biskop sammen med Aarhus's. Jeg skal gjerne indrømme, at det er tvivlsomt og en Skjønssag; bestemte Grunde lade sig derfor ikke anføre. — Det glæbede mig, at den ærede sidste Taler vilde slutte sig til Lovforslagets Lønningsbestemmelser i § 6, og jeg kan ikke indrømme, at enten man tager det ene Forslag eller det andet Forslag, der derved vilde fremkomme Noget, der har Betydning for Fondens Balance. Der er 7 Biskopper; en Nedsættelse i Lønnen af 2,000 Kr. for hver er 14,000 Kr. om Aaret; dette er for en Fond med de Indtægter, som det her omhandlede vil faae, en forsvindende Sag, saa af det Hensyn behøver man ikke at nedsætte Lønningerne. Den ærede Ordfører for Mindretallet fortsatte sin Sammenligning mellem Biskopperne og andre Embedsmænd; ad denne Vej naaer man aldeles ikke noget fyldestgjørende Resultat; den Slags Sammenligninger ender altid med, at Enhver beholder sin Mening. Jeg tror, at det